

مسئولیت این فاجعه هول انگیز بدوش کیست؟

هزارها انسان پی پناه از اثر سرماه و نبود مواد غذایی در کشور جان میدهند،

مسئولیت این فاجعه هول انگیز بدوش کیست؟

مسئولین بلند پایه " دولت افغانستان " قبلاً اعلام نموده بودند که " تمام جاده های سختگذر را در زمستان به روی ترافیک بازنگه میدارند و کالا های مورد نیاز اولیه عاجل مردم را تأمین میکنند".

براساس گزارشهای رسانه های خبری که به وسیله مسئولین محلی دولتی هم تایید گردیده است، همین اکنون با ریزش اولین برف، راه های اکثریت ولایات به خصوص بامیان، بدخشان، هرات، دایکندی، وردک، غزنی، بادغیس، ارزگان و ولسوالیهای مرکزی با قریه جات و مرکز مسدود میباشند و مردم شدیداً به قحطی مواجه اند.

سرمای شدید و ریزش بارش و برف سنگین، تا کنون جان هزارها تن را گرفته و دهها هزار راس مواشی را تلف نموده، صدها چوپان و مالدار کوچک به ویژه خانواده های که در خیمه ها زنده گی میکنند در کنار مواشی خود جان داده اند .

ولسوال غوریان ولایت هرات میگوید، " تنها در این ولسوالی ۴۵ نفر از مالداران که زنان نیز در آن شامل اند با بیش از ۱۵ هزار راس گوسفند در یک شب تلف گردیده است".

جاری شدن سیلاب و فروریزی برف کوچ در سیزده ولایت افغانستان خسارات مالی جدی وارد نموده و در اثر آن صدها نفر جان باخته اند، آسیب دیده گان هنوز بدون

سر پناه هستند و به مواد غذایی، پوشاک و ادویه نیاز عاجل و حیاتی دارند. اداره های دولتی قادر به آن نیستند تا ارقام دقیق خسارات و تلفات را اعلام بدارند.

مردم از اثر تبلیغات واهی و عوام فریبانه دولت، مبنی بر رسانیده مساعدتهای بشری و تأمین بموقع مواد اولیه مورد نیاز مبرم خویش، غافلگیر شدند، کمبود مواد سوختی برای گرم کردن خانه ها، در کنار کمبود مواد غذایی و پوشاک به مصیبتهای مردم افزوده است. ارتباطات اکثریت روستاها با مراکز صحتی و مارکیتهای محلی قطع گردیده.

اگر مطابق هشدار های مکرر سازمان ملل و تقاضاهای پیوسته مردم نیازمند، قبل از فرا رسیدن فصل سرما، حد اقل کالاهای مورد نیاز عاجل مردم و مساعدتهای بشری جامعه جهانی، به مناطق دورافتاده انتقال داده میشد و یا حداقل دولت با احساس مسئولیت در این زمینه برخورد مینمود و یا به خاطر اتخاذ تدابیر عملی موثر نماینده گان "پارلمانواره!" از چانه زدن بالای ازدیاد معاش و امتیازات اضافی شخصی خویش خود را چند روزی فارغ میساختند، و در مورد رسانیده مساعدتهای بشری به مردم مظلوم ما تصمیم اتخاذ میکردند، از گسترش و عمیق شدن فاجعه میشد جلوگیری کرد.

مقامات بلند پایه دولتی افغانستان می گویند در حال حاضر بیش از دونیم میلیون نفر در اثر افزایش قیمت مواد غذایی با فقر شدید و خطر گرسنگی روبرو هستند و به مواد غذایی دسترسی ندارند. (رقم واقعی به مراتب بلند تر از این است) آقای خلیلی معاون رئیس جمهور. در یک نشست خبری بتاريخ ۲۴ جون ۲۰۰۸ در کابل گفت: "اگر به این افراد و خانواده ها، کمکهای فوری صورت نگیرد افغانستان با فاجعه انسانی روبه رو خواهد شد."

با آنکه طی شش سال اخیر میلیارد ها دالر به عنوان مساعدت و بازسازی وارد کشور گردیده است، با درد و دریغ که در نتیجه گسترش فساد اقتصادی - اداری، غارت و اختلاس، اداره دولت افغانستان حتی قادر به تهیه و تدارک ۸۹ هزار تن مواد غذایی

عاجل و اضطراری برآورد شده، که باعث نجات جان و زنده گی هزارها انسان فقیر که بین مرگ و زنده گی قرار دارند نیست.

آقای خلیلی معاون رییس جمهور افغانستان میگوید: "اگر تدابیری در جهت جلوگیری از آسیب پذیری دو میلیون و پنصدو پنجاه هزار نفر در نظر گرفته نشود، ما با فاجعه انسانی مواجه خواهیم شد، به خصوص سردی و برف سنگین که به مشکلات اضافه شده است."

آقای معاون رئیس جمهور، شما که با مصرف میلیونها دالر خود را بر مردم تحمیل نموده اید و به کرسی عالیترین مقام "حاکمیت مافیایی" تکیه زده اید و به خود حق داده اید تا در مورد سرنوشت و زنده گی مردم بالا کشیده ما تصمیم بگیرید، مزید به مقام ریاست جمهوری کدام مقام عالیتر در اداره دولت افغانستان وجود دارد که برای نجات زنده گی بیشتر از دومیلیون انسانی که در نتیجه سیاستهای ضد ملی شما آخرین نفسهای خود را میکشند "تدابیر" اتخاذ بدارند.

فقر و سیاروزی مردم، در حقیقت مولود تمرکز میلیونها ثروتهای غارت شده است که بدستهای شما و همقطاران شما به خاطر کمایی سود بیشتر متمرکز گردیده است، شما هستید که همه وسایل تولید را از دست زحمتکشان غضب نموده اید و نیروی کار آنها را تصاحب میکنید، این شما هستید که با تشدید و دامنگیر شدن بیشتر فقر، مردم را ناگزیر میسازید تا بخاطر چند نان خشک برای خانواده خویش، به مراکز تروریستی رو بیاورند. سیاستهای نا به کار دولت شما باعث فراهم ساختن زمینه های لازم اقتصادی و اجتماعی برای سربازگیری جهت انجام حملات تروریستی و تشدید خشونت گردیده است.

مردم دیگر درک نموده اند که مسؤول اساسی فاجعه جاری در کشور "حکومت مافیایی" کنونی است، داشتن انتظار خدمت گذاری از حکومتی که منافع شخصی، فساد اداری، اختلاس، رشوت، سودجویی و معامله گری شاخصهای اساسی آن باشد سرابی بیش نیست. ما بارها تأکید نموده ایم که دولت کنونی فاقد هر گونه پایگاه اجتماعی مردمیست و در واقع نماینده و مجری طرحهای خارجیان! میباشد.

گرچه با درک ماهیت سرشتی این دولت نمیتوان از آن توقع کار به نفع فرودستان را داشت با آنهم صرف نظر از ساختار درونی و حامیان بیرونی آن در وضعیت جاری، نخست از همه وظایف تأخیرناپذیر عادی شدن وضع سیاسی-نظامی و رسانیدن کمکهای اولیه اقتصادی و غذایی و بشری برای اهالی نادار کشور به عهده این حکومت میباشد. بازنمودن جاده ها و راه های انتقالی، از سر گیری فعالیتهای موسسات اقتصادی و رسانیدن کمکهای بشری و غذایی به محلات آسیب پذیر، بخش بزرگ و اساسی وظایف فنی و اداری این حکومت است، حکومت و پارلمانواره! کنونی باید به طور پیگیر به مطالبات عاجل مردم در عرصه های تأمین نیازمندیهای اولیه زنده گی پاسخ اساسی دهند.

ما از همه کمک دهنده گان بین المللی می خواهیم تا قبل از آنکه این فاجعه عمیق تر و گسترده تر گردد به یاری طبقات و اقشار فرودست جامعه افغانی بشتابند.

27012008

www.ayenda.org